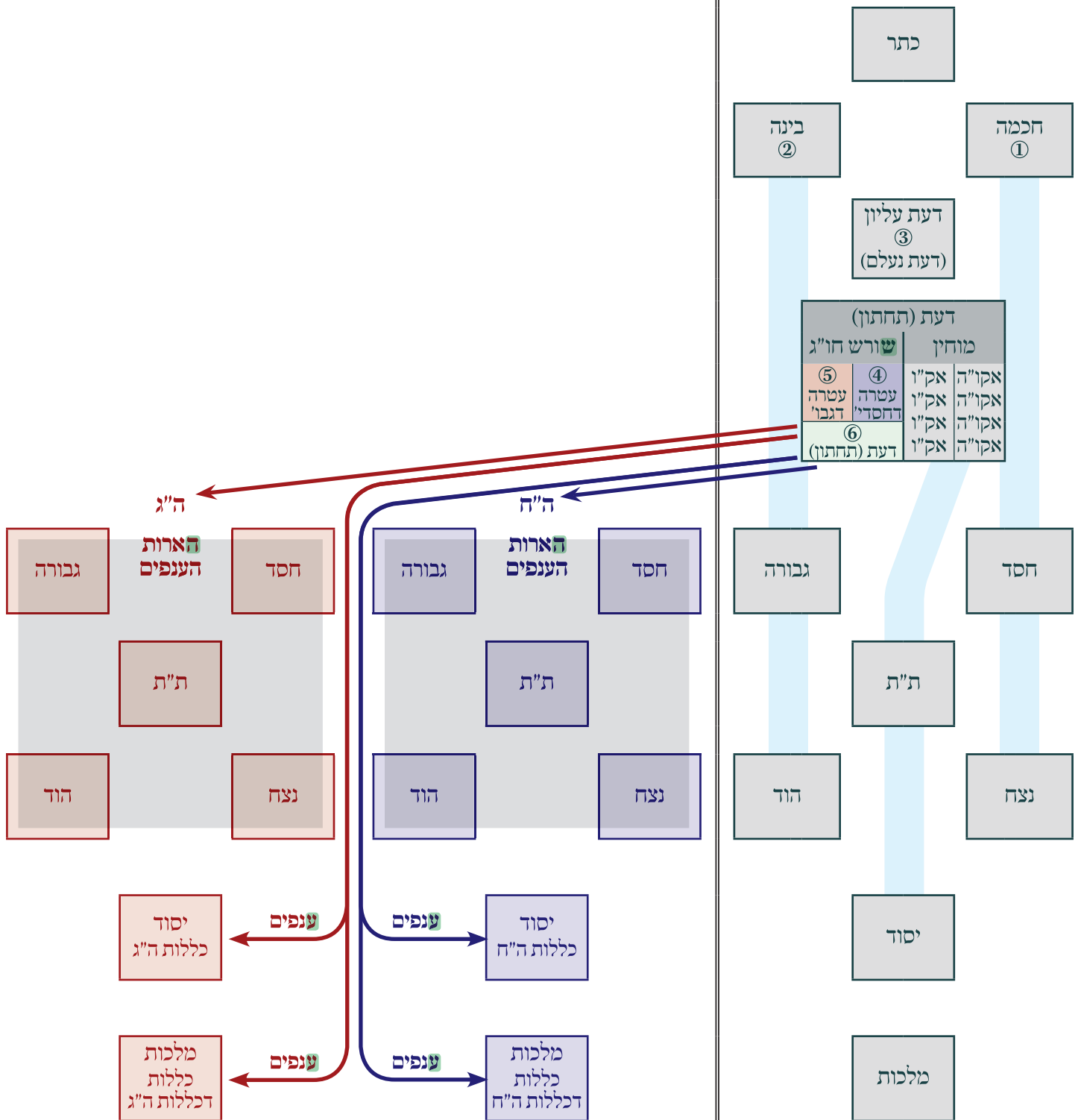

מערכת חסדים וגבורות - ה"ה וה"ג

מערכת מוחין - עשר ספירות

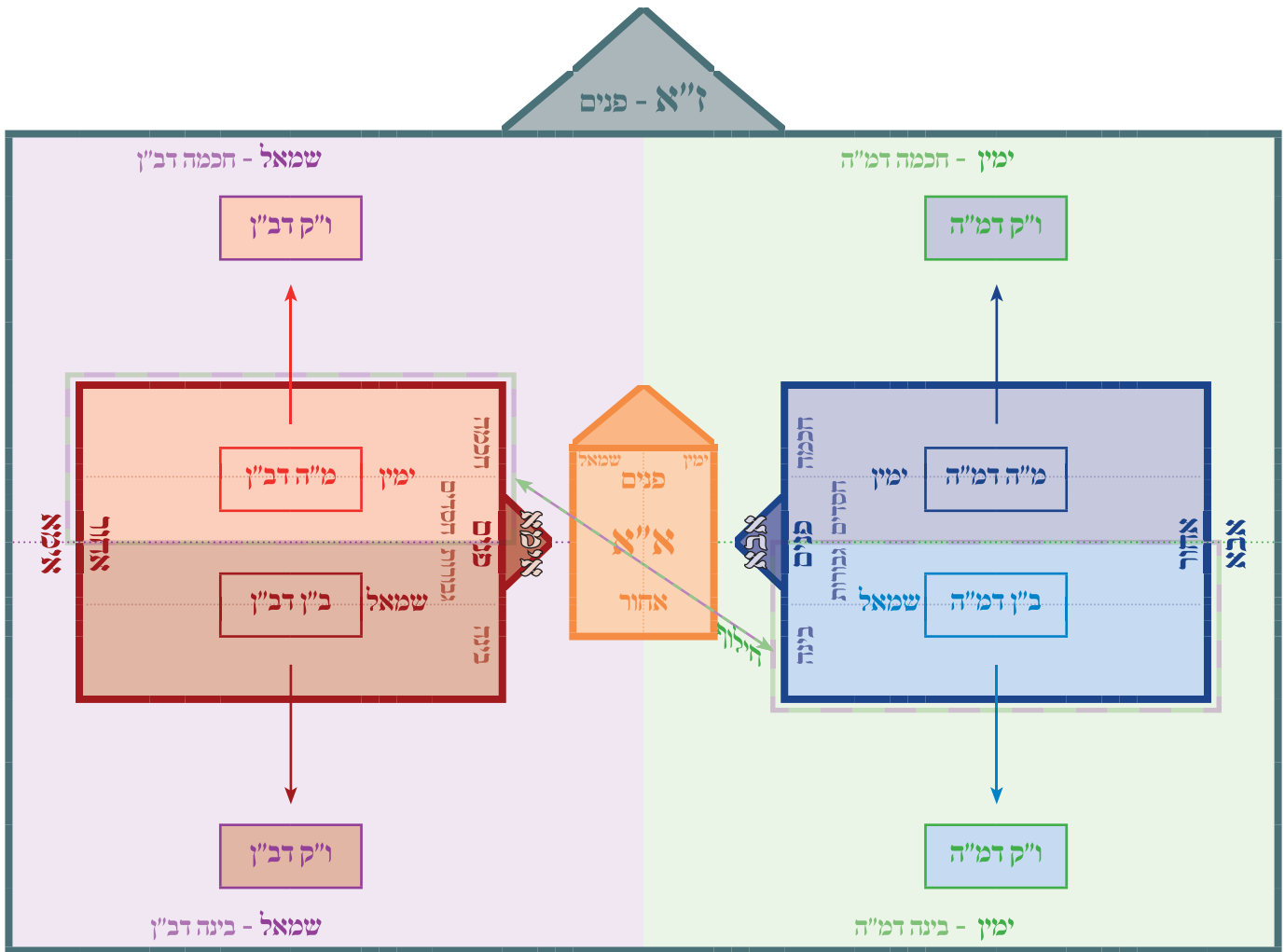

מקורות

תולדות אהרון ומשה (הרב פירא) דף ה' ריש ע"ב (מערכת המוחין ומערכת החו"ג הם ב' מערכות נפרדות, עצמאיות).
 ע"ח ח"ב דף י"ב אע"ד (שורש החו"ג נמצא בדעת של מערכת המוחין), דף ח' ע"ד ריפ"ש אות ב', דף ה' ע"ג.
 אוצ"ח דף ל"ה ע"ג אש"ל אות א' (הארות הענפים בה"ק, הענפים ביסוד. ענין התפשטות בצלם).
 נה"ש דף כ"ח ע"ד.
 באתי לגני ח"א דף פ"ב ע"ב, ח"ב דף קל"ג ע"ב.
 פאת השדה דף ש' ע"ב.
 משנת חסידים תפילת האצי' משנה ה' הלכה י'.

מקורות

ע"ח ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שער ח"ב שאלה ק"כ.

ז"א - אהור
 (בנין אטב"ח)
 נוק' - אהור

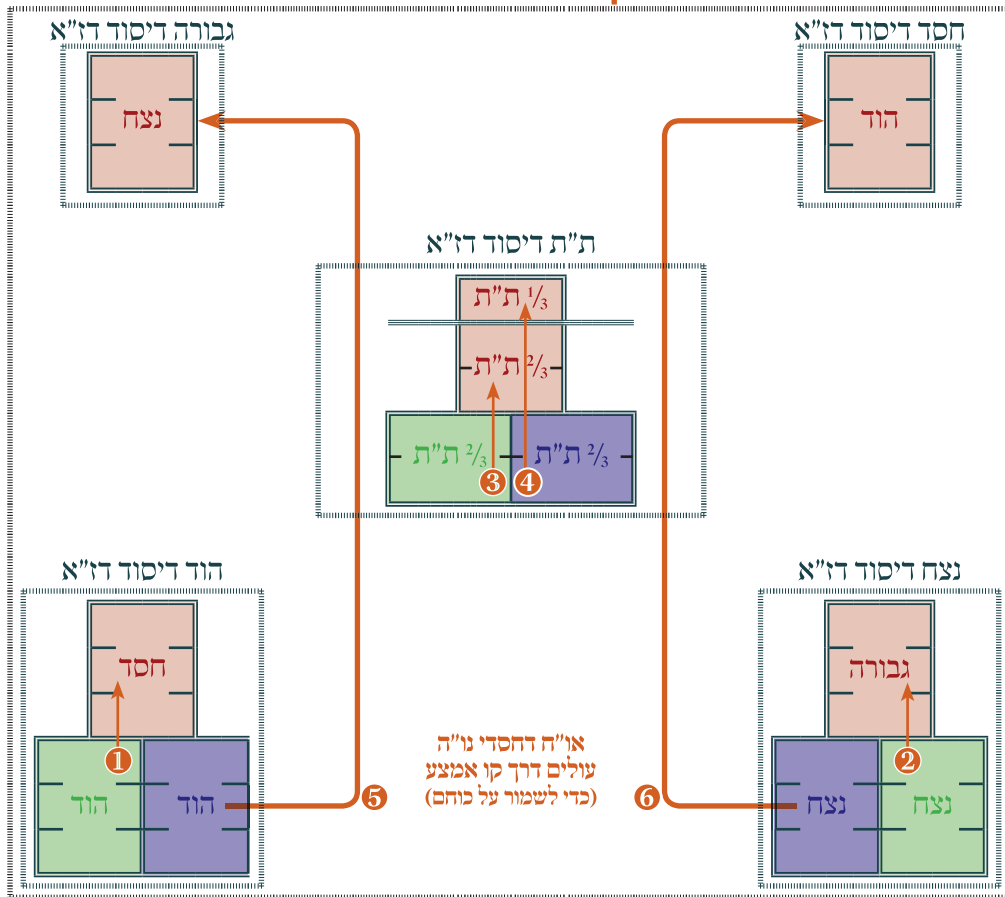
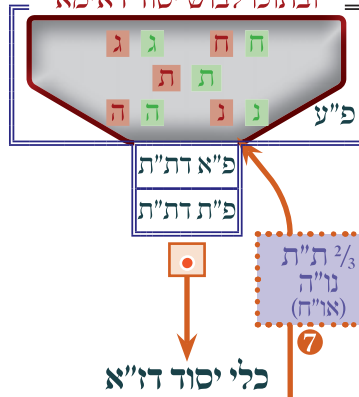
נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא מצד ימין (פנים ואח) ואימא מצד שמאל (פנים ואח).
- * לאחר החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הנבנית באטב"ח היא העומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל). יעקב הנבנה במקביל לנוק' הזאת נעשה מיסוד דאבא (אח'), ולכן מדובר ביעקב אחר (לא העומד כנגד מלכות דו"ק דמ"ה).
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, תמיד הנוק' המקבלת את המוחין דאימא היא יעו"ר העומדת כנגד ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן.
- * הסיבה לחילוף השני היא כי על פי ע"ח דף ק' ע"ד, בשבתות וימים טובים הנוק' (אותה אחת) צריכה לקבל את מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון בצד שמאל דאבא. לכן ע"י חילוף נוסף, מחזירים את המ"ה דב"ן בצד ימין דאימא ונוק' תקבל מ"ה וב"ן דב"ן.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונת התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, חלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דמ"ה. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

ז"א (נעשה מו"ק דמ"ה ו"ק דב"ן)

פ"ע דכלי ת"ת דז"א (בהגדלה)
ובתוכו לבוש יסוד דאימא

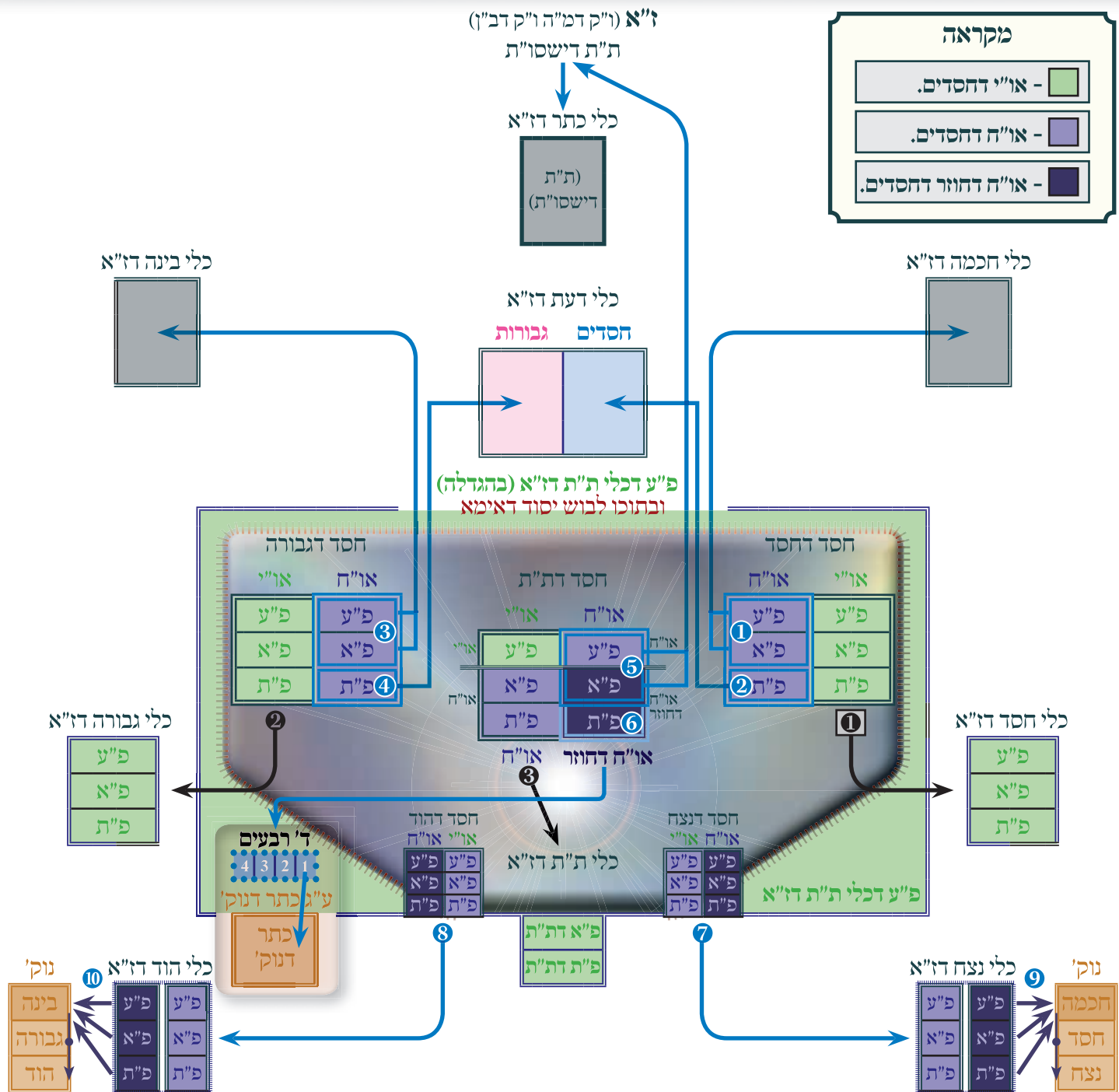
- סדר מיתוק הגבורות**
- א. חסדי הב"ש ת"ת ונ"ה יוצאים מיסוד דאימא, נכפלים (או"ה) ויורדים למקומם בתחתית יסוד דז"א.
 - ב. ה"ג יורדות ליסוד דז"א, במרוצה, בחד - סמכא, בסדר הפוך (חסד נכנס להוד, וכו').
 - ג. החסדים ימתקו את הגבורות שנגנזו, כסדרן (של הגבורות) וכדלקמן.
 - 1 או"ה חסד ההוד ממתק גבורת החסד.
 - 2 או"ה חסד הנצה ממתק גבורת הגבורה.
 - 3 או"ה חסד 2/3 הת"ת ממתק גבורת 2/3 הת"ת.
 - 4 או"ה חסד 2/3 הת"ת ממתק גבורת 1/3 הת"ת.
 - 5 או"ה חסד ההוד ממתק גבורת הנצה.
 - 6 או"ה חסד הנצה ממתק גבורת ההוד.
 - 7 חסדי האו"ה דב"ש ת"ת ונ"ה עולים מיסוד דז"א ליסוד דאימא.

מקראה

■	- או"ה דחסדי התנ"ה.
■	- או"ה דחסדי התנ"ה.
■	- ה' גבורות.
■	- לאחר המיתוק, או"ה דחסדי התנ"ה חוזרים ליסוד דאימא.

מקורות

שער הפסוקים דף י"ח ע"א ד"ה דע.
 ע"ה ח"ב דף ה' ע"ג ד"ה כבר ידעת (ענין מיתוק הגבורות). דף ל"ט ע"ב ד"ה עוד (הח"ג לוקחים לבוש מיסוד דאימא, ולא לבוש נה"י הרגיל).
 ע"ה ח"ב דף ד' ע"ב, הגהת השמ"ש אות א'. (ענין אור ישר - אור חוזר).
 סידור ח"ב דף ס"ז ע"א.

* חסדי התנ"ה שחזרו ליסוד דאימא גרמו לריבוי אורות, כנ"ל. ואז נכפלים (נעשה או"ח) החו"ג ושליש עליון דת"ת (שהיו סתומים בתוך יסוד דאימא).
 * וגם נכפלים שוב (נעשה או"ח דחזור) חסדי האו"ח דב"ש ת"ת ונ"ה שעלו (האוי"ש שלהם המקורי נשאר ביסוד דז"א).
 * ונבקע יסוד דאימא, ובוה משתחררים החו"ג ושליש עליון דת"ת.
 * האו"ח דב"ש ת"ת מתחבר עם או"י דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"י (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).
 * האו"ח דחזור דב"ש ת"ת מתחבר עם או"ח דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"י, והולכים האוי"ש דהג"ת למקומם (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).

מקורות

סידור ח"ב דף ס"ז ע"ב. ע"ח ח"א דף מ"א ע"א שמ"ש אות א'.
 ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג', דף נ"ב סע"א.
 אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. דף י"ב אש"ל אות י"ג.
 ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב. (יש לסיים את ז"א, כולל הכתר שלו, לפני תחילת בנין הנוק'). דף י"ב ע"ג (ענין הגדלת המוחין/כלים).
 מבוש"ש דף נ"ב ע"ב-ג'. ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב (ענין הכתר).
 תו"ח דף קכ"ט ע"ב (ענין שלישי ת"ת לעשיית כתר דנוק').
 באתי לגני ח"א דף פ"ז סע"ב, פ"ט ע"א. ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד.
 פת"ע דף ל"ה ע"ד אות ח'.
 אוצ"ח דף ל"ו ע"ב, אש"ל אות ב'. דף ל"ו ע"ב.
 אמת מאר"ץ דף צ"ח סע"א (ענין שורשי המוחין שבכתר).
 פתח עיניים החדש ח"ה עמ' 41.
 ע"ח ח"א דף ק"ז ע"א (ענין נה"י חדישים).

- סדר בקיעת הלבושים והגדלת הכלים**
- 1 או"י דחסד הולך לכלי החסד.
 - 2 או"י דגבורה הולך לכלי הגבורה.
 - 3 או"י דת"ת הולך לכלי הת"ת.
 - 1 ב"ש דאו"ח דחסד עולים לכלי החכמה.
 - 2 ש"ת דאו"ח דחסד עולה לכלי החסדים דדעת.
 - 3 ב"ש דאו"ח דגבורה עולים לכלי הבינה.
 - 4 ש"ת דאו"ח דגבורה עולה לכלי הגבורות דדעת.
 - 5 ב"ש דאו"ח דת"ת עולים לת"ת דישסו"ת, להביא אותו שישמש בתוך כתר לז"א.
 - 6 ש"ת דאו"ח דת"ת הולך לבנות כתר דנוק' (ע"ג רישא דנוק', מתחלק לד' רבעים).
 - 7 חסד דנצח (או"ח וחזור דחזור) הולך לכלי הנצח.
 - 8 חסד דהוד (או"ח וחזור דחזור) הולך לכלי ההוד.
 - 9 כפל האו"ח (דחזור) דנצח הולך לחכמה דנוק', ומאיר בח"ו דנוק'.
 - 10 כפל האו"ח (דחזור) דהוד הולך לכינה דנוק', ומאיר בג"ה דנוק'.

ב"ן							מ"ה								
מלכות (מלך הז')	ו"ק דב"ן						ג"ר דב"ן	מלכות (מלך הז')	ו"ק דמ"ה						ג"ר דמ"ה
מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח הוד יסוד						כתר חכמה בינה	מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח הוד יסוד						כתר חכמה בינה
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
↓	↓						↓ ↓ ↓	↓	↓						↓ ↓ ↓
רחל (נוק')	נוק' (שבנופו, ו"ק דב"ן) (בונה את צד הב"ן של הנוק' הנפרדת באטב"ח)						ע"א א"א א"א יסוד'ת (ע"פ חלוקת השפע)	יעקב (נוק')	ז"א (ו"ק דמ"ה) (בונה את צד המ"ה של הנוק' הנפרדת באטב"ח)						ע"א א"א א"א יסוד'ת (ע"פ חלוקת השפע)

מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
רחל (נוק' נפרדת, כנגד עט' היס' דו"ק דב"ן)					

מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
יעקב (נוק' נפרדת, כנגד עט' היס' דו"ק דמ"ה)					

כל פרצוף נבנה ע"פ מערכת חלוקת השפע (כמפורט במקומו), ומתפרט ל"ס דמ"ה (מוחין דאבא) ו"ס דב"ן (מוחין דאימא).
פרצוף ז"א (נבנה מו"ק דמ"ה, וו"ק דב"ן) נבנה באופן זה (כמפורט בע"ח, שער אנ"כ פ"ו):

פרצוף נוק' (שבנופו, נבנה מו"ק דב"ן)							פרצוף ז"א (נבנה מו"ק דמ"ה)								
מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח הוד יסוד						כתר חכמה בינה	מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח הוד יסוד						כתר חכמה בינה
	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר גדלות		כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר גדלות
	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה		חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה		בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד		חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה		גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת		ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת
	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח		נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד		הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד		יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות		מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות

וכן נוק' דז"א נבנית במקביל לז"א (כמפורט שער אנ"כ ה"ל), בשלב ראשון רק המלכות שלה (לעומת חג"ת נה"י בז"א), ובהמשך באטב"ח, ובינות וגבורות.

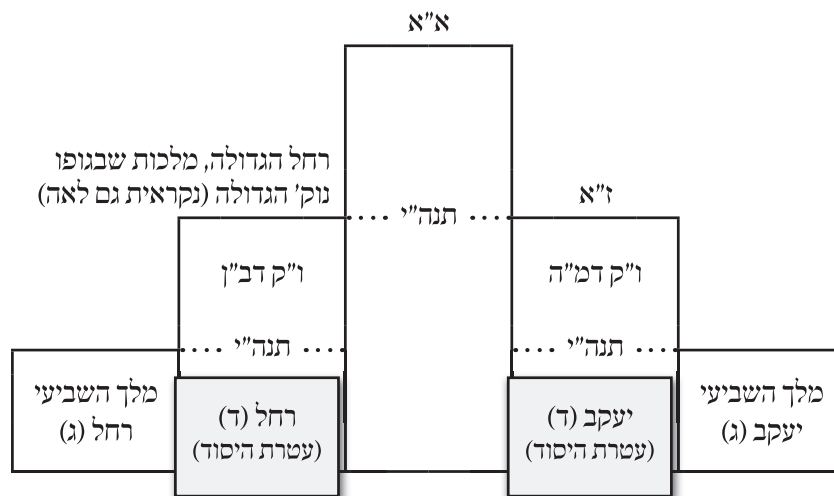
הקדמה לאטב"ח

1. סידור הרש"ש: מ"טובים" עד "למען שמו" יעקב נתקן על ידי אבא (בעיקר יסוד דאבא), ומקומו בפנים דז"א. רחל נתקנת על סדר אטב"ח על ידי אימא בהארה, ומקומה באח' ז"א.

2. ע"ח שער אנ"כ פ"ו (ח"א דף צ"ב ע"ג):

- א. הרב מתאר כאן את סדר בנין זו"ן בזמן יחוד או"א, עיבור, יניקה, גדלות וכו'.
- ב. בכל שלב בתיקון, נתקן מ"ה החדש של אותו הפרט עם ב"ן. מ"ה החדש הגיע מטיפות מ"ד (דאבא) ומ"ן (דאימא).
- ג. הנוק' שנתקנה היא מלכות דמ"ה וב"ן, ואחר כל השלבים הנז' נתקנת רק המלכות שבה, כלומר י"ס פרטיות של מלכות דנוק' בלבד.
- ד. בשלב שני (במלת "טובים"), י"ס הפרטיות דמלכות דנוק' הופכות להיות עשר מלכויות פרטיות (עשר נקודות שורשיות) של הי"ס הכלליות של הנוק'. לאחר מכן, במערכת האטב"ח (בהארות), נשלים כל אחת מהנקודות השורשיות הנ"ל לי"ס, ועל ידי כך תבנה הנוק' בי"ס כלליות (בהארות).
- ה. כל הנ"ל כשהנוק' עומדת אב"א עם ז"א.

3. נה"ש דף ז' ע"ד (אמצע הקטע של והנה):

- א. תיקון מלכויות דז"ת דב"ן על ידי ז"ת דמ"ה וט"ס דז"ת דב"ן חדשות (מהם יש ספק אם לקח עתיק את שבעה הכתרים שלהם).
- ב. המלכות שבגופם מקבלת חשבון ומספר מהמוחין שקיבל ז"א, שהם האותיות.
- ג. המלך השביעי, יעו"ר, הם מלכויות דמ"ה וב"ן, והם מקבלים את החשבון של האותיות שהם המוחין שהיו בו"ק.
- ד. יעו"ר עומדים כנגד עטרת היסוד של ו"ק דמ"ה (יעקב) ועטרת היסוד של ו"ק דב"ן (רחל). במערכת האטב"ח יעו"ר הנ"ל נבנים מהארת צלם דאימא (בו"ג), מהמוחין שהתפשטו בזו"ן הגדולים.

4. ע"ח שער יעקב ולאח פ"א (ח"ב דף נ"ח ע"א): יעקב ולאח הם אחורי או"א שנפלו לגובה נוק' רחל. תיקון יעקב על ידי יסוד דאבא, בפנים.

סיכום: בחינת אטב"ח עוסקת בנוק', היא יעו"ר דעטרת היסוד דו"ק דמ"ה וב"ן. בסמוך לה נתקן יעקב שהוא אחוריים דאבא שנפלו לגובה רחל, נוק' דז"א, והוא נתקן על ידי אבא, ובעיקר יסוד דאבא.

הדרכה מעשית לכוונת אטב"ח

הקדמה כללית

בע"ח שער אנ"ך פ"ו [דף צ"ב ע"ג] מבואר סדר **תיקון** ו"ק דב"ן ע"י ו"ק דמ"ה, ובכל אחד מו"ק אלו דב"ן ומ"ה יש **י"ס** פרטיות. ותחילת תיקון ו"ק דב"ן הוא **בזיווג** או"א לצורך זו"ן, שאז נתקנו ו' **מלכויות**, שהם מלכות דכל ספירה מו"ק דב"ן, ע"י ו' **מלכויות** דו"ק דמ"ה. ובעיבור נתקנו ו' **נה"י**, שהם נה"י דכל ספירה מו"ק דב"ן ע"י נה"י דו"ק דמ"ה. וביניקה, **חג"ת** דו"ק דב"ן נתקנו ע"י חג"ת דו"ק דמ"ה. ו**בגדלות**, **חב"ד** דו"ק דב"ן נתקנו ע"י חב"ד דו"ק דמ"ה. ובוזה נשלם **ז"א** בו"ק שהם ו' ספירות שלמות [60] דב"ן ומ"ה. אחר כך באו **ג"ר הכוללים** דז"א, ובכל ספירה מג"ר יש בה **י"ס** פרטיות, ובוזה נשלם ז"א שיש בו **ט"ס** שלמות [90] דב"ן ומ"ה.

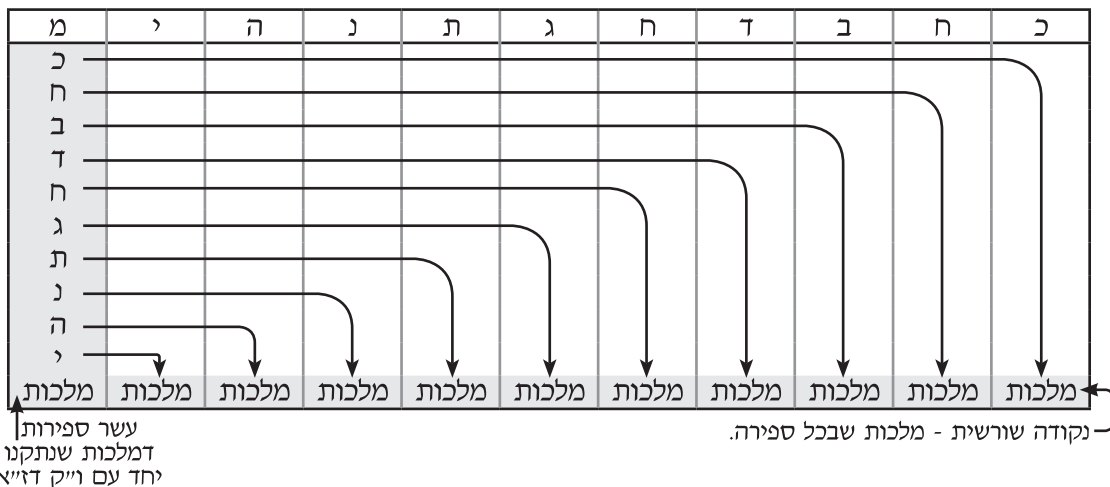
מלכות דנוק'	ו"ק דז"א (עיבור ויניקה)						ג"ר הכוללים דז"א
	יסוד	הוד	נצה	ת"ת	גבורה	חסד	
מלכות	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד
חב"ד	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת
חג"ת	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י
נה"י	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
מלכות							

ובהמשך ע"ח [דף צ"ג אמצע ע"א] התחיל הרב לבאר את סדר תיקון ה**נוק'**, ומשם בארה שתיקון ספירת ה**מלכות** דנוק' היה **ביחד** עם **ו"ק דז"א**, ומכ"מ בז"א נתקנו **ו"ק** [60], אבל בנוק' נתקן רק ה**מלכות** [10] שלה. **שבזיווג** או"א נתקן **מלכות** דמלכות דב"ן דנוק', ע"י מלכות דמלכות דמ"ה דנוק'. ובעיבור **נה"י** דמלכות וכו', וביניקה **חג"ת** דמלכות, ו**בגדלות** **חב"ד** דמלכות.

והרי כשז"א נגדל בו"ק שלימות [60], נגדלה נוק' רק במלכות¹ שלימה [10] [וכמ"ש בדף צ"ג סוף ע"א ורע"ב]. וכדי שבנוק' יהיו עשר ספירות שלימות [100], יש צורך לתקן בנוק' **עוד ט"ס** [90], ותיקון ט"ס אלו נקרא בשם **אטב"ח**.

וזמן תיקון ט"ס דנוק' באטב"ח, הוא **כשנגמר**² [כמ"ש בע"ח שם דף צ"ג רע"ב שו" 3, אמנם בחסדי דוד אות ע"ג כתב: ואח"כ **כשבאו** לז"א מוחין דגדלות אז וכו', ונראה שצריך לבאר שהכונה: **לאחר שבאו**] לז"א ג"ר הכוללים [30], אז תגדל הנוק' **בעוד ט"ס**.

ותחילת תיקון הנוק' באטב"ח הוא ע"י אותה ה**מלכות** שנשלמה ב"י"ס שלימות [10], וכדי להגדיל הנוק' בעוד ט"ס שלימות, צריך תחילה **לחלק**³ את ה**י"ס** ד**מלכות** דנוק', ולעשותם **מלכות דכל אחד מ"י"ס** דנוק'. ולאותה מלכות דכל אחד מ"י"ס, נקרא מעתה בשם **נקודה שרשית**.

1. וראה בכרם שלמה ח"ו דף קע"ט-פ', שביאר ש-מלכות זו נתקנת בכריעות וזקיפות שבריש ברכת אבות.
2. בסידור מבואר שבנין אטב"ח מתחיל ב**טובים** [כמ"ש ביר"א עמ' 615]. ולכאורה בטובים רק ג"ר דאימא נשלמו, אבל ג"ר דאבא עדיין **לא** נשלמו עד קונה הכל, [שבטובים נשלמו רק ו"ק דגדלות דאבא]. ונראה שהיות ונוק' מקבלת רק הארת **אימא**, לכן בגמר המוחין **דאימא** נעשה אטב"ח. אבל **אבא** שאינו מאיר לנוק', לכן הגם שהמוחין דאבא לא נגמרו, כבר אפשר להתחיל בבנין אטב"ח.
3. וכן בשער ל"ה פ"ב [דף נ"ב רע"א] ובריש פ"ד, מבואר בקצרה ענין **חלוקת** י"ס דמלכות, להיות **מלכויות ד"י"ס**, יעו"ש.

וענין יקר וקדוש זה של **חלוקת** י"ס דמלכות דנוק' שיהיו מלכויות דיי"ס, נכתב בסדור היר"א⁴ [ח"א עמ' 615 ד"ה סדר] בתיבת טובים, שם מתחיל בנין אטב"ח, וז"ל: סדר בנין ותיקון פרצוף **האחור** דרחל בעמידה, שעדיין היא עומדת בבחינת נקודה [מלכות] כלולה מעשר נקודות, שהם [נחלקו ונעשו] העשר מלכויות דיי"ס הראוים לה. ועתה [ע"י אטב"ח] צריך **להוסיף** על כל נקודה [שרשית], **ט"ס** לעשות מכל נקודה פרצוף א' [היינו ספירה שלימה ביי"ס פרטיות שבה], ויהיו עשרה פרצופים שוים זה את זה בשוה מן **הטבור דז"א ולמטה**, (סוף פ"ו משער י"ט⁵). ובנין אטב"ח הוא, כאשר לכל מלכות פרטית נוסף עוד ט"ס פרטיות, שבזה תושלם אותה ספירה שיהיו בה י"ס פרטיות. ונקח לדוגמא את ספירת **כתר** דנוק', שמכח החלוקה הנ"ל יש בה מלכות דכתר [נקודה שרשית], ויש להוסיף עוד **ט"ס** פרטיות לאותו **כתר** יושלם **כתר** דנוק' ליי"ס. וזהו **א"ט**, שהיה לה מלכות דכתר [א"י], ונוסף לה עוד ט"ס [ט"י]. והשלמה זו תהיה ע"י **חסד** [או **גבורה**] וכדלקמן. אמנם **בחכמה** שסימנה **ב"ח**, יש את הנקודה השרשית שב-חכמה, ועוד בחינה נוספת [וכדלקמן] שבזה הם **ב'י**. ואח"כ נוספו לה עוד **ח'י**, וכפי שנבאר בהרחבה לקמן.

[וראה בחסדי דוד אותיות ע"א-ב-ג שם מבואר **בקיצור** הגדלת ז"א ונוק', יעו"ש.]

ונוסיף כאן כמה נקודות יקרות בענין אטב"ח:

א. באטב"ח נגדלה הנוק' **עד החזה** דז"א [וביר"א הנ"ל כתב: עד **הטבור**], אבל בתיבת באהבה - [ע"י ש"כ פ"ט, דף ק' ע"ב שו"י 10, ובשער ל"ד פ"ב כלל ח' דף מ"ה סע"ג] בנסירה תגדל הנוק' בכל קומת ז"א ותהיה **שוה** אליו, [ש"ש ח"ג דף מ"ג רע"ב אות י"ז].

ב. הגדלה זו שב-**אטב"ח** היא **באחור** [כמ"ש בסוף פ"ו דשער א"י ובסידור היר"א], והכל **בהארה**, אבל בנסירה הכל **בעצמות**.

ג. בנין אטב"ח הוא **בפנימיות דפנימיות** דוקא, [פתי"ע דף ל"ד ע"ג סד"ה עוד].

ד. תיקון הנוק' בתיבת **באהבה** הוא לכל ג' הבחינות: פנימיות דפנימיות, חיצונית דפנימיות, ופנימיות דחיצונית, [פתי"ע דף ל"ז ע"ג ד"ה גם דע, תו"ח דף ק"ט אמצע ע"ב].

עוד נקדים ונאמר שסוגיית אטב"ח מבוארת ב-ג' מקומות בכתבי רבנו האר"י, והם:

א. בעץ חיים שער ל"ה פ"ד ו-ה' [דף נ"ג ע"א - נ"ד ע"ד].

ב. בשער ההקדמות [דף פ"א ע"ג] דרוש ג'.

ג. במבוא שערים דרוש ז' [דף נ"ב ע"ד].

וראוי ללמוד תחילה בכל אות ואות מ-אטב"ח ב-ג' המקורות הנ"ל, ואח"כ ללמוד במ"ש כאן.

א"ט בכתר

י"א" היא נקודה **שורשית** [כמ"ל], ואינה נזכרת בסידור⁶.

י"ט" באים בסוד תוספת ונגדלים ע"י הכפ"ל⁷ [שהוא חצי] שליש תחתון⁸ דחסד דת"ת דז"א. ונחלק שליש זה [כמ"ש בהרחבה בשלי"ד פ"ו דף מ"ט ע"ג] לארבעה חלקים, ועם כל זאת בכל פעם רואים בסידור הו"י"ה **שלמה** דת"ת המנוקדת בחולם.

4. אבל בסידור הנדפס [דף ס"ד ע"ב], **לא** נכתבה הקדמה יקרה זו.
5. נראה שהיר"א הזכיר דוקא את שער י"ט, ולא את שער ל"ה פ"ב וריש פ"ד, היות ובשער י"ט מבואר היטב **הגדלת ז"א ונוק'** בעיבור יניקה וכו' במ"ה וב"י, אבל בשער ל"ה לא נזכר הגדלת ז"א ונוק' וכו'.
6. יש לשים לב **שהנקודה השורשית** נמנית תמיד, אבל אין רואים אותה בסידור [חוץ מבנה"י כדלקמן], אמנם החסדים או הגבורות המגדילים, אינם נמנים, אבל תמיד רואים אותם בסידור. בענין **כלי הכתר** בסידור שלנו תמיד מסודרים ג' **כלי כתר** דנוק', וראה ביר"א עמ' 622 **שלא** סדר שם כלי כתר דנוק', ובעמ' 626 **סדר** כלי הכתר דנוק', ושוב בעמ' 627 **לא סדר**, ובעמ' 628 **סדר**, ופשוט שיש לסדרם תמיד.
7. כמבואר בע"י שכי"ה פ"ו, דף י"ב סע"ג ובמבוי"ש דף נ"א רע"ד, **וכפל** זה נקרא גם **אוי"ח** כמ"ש בסידור דף ס"ז ע"ב. ושליש זה נחשב **לחצי** שליש, וכדלקמן.
8. מסידור הרש"ש [ח"ב דף ס"ז ע"ב] מובן שהכוונה על **שליש תחתון**, וכן עיקר. אמנם בסידור הרש"ש בענין הטבילה דליל שבועות [ח"ו, דף ז' ע"ב] מבואר שדוקא שליש **אמצעי** עולה ועושה את **כתר** נוק'. ויעוין היטב בעלי נהר [דף ט"ז ע"ב ד"ה גם כתוב] שהאריך בענין **כתר** דז"א ודנוק' [ומה שהביא מהדב"ש, בנדמ"ח הוא דף ט' סע"א, וע"ב] ובסיום דבריו **הקשה** שדברי הרש"ש בסידור **החול**, סותר את סידור **ליל שבועות** וכנ"ל, ולמסקנה הסכים שיכוון **בסתם** שז"א לוקח ב' שלישים, ונוק' שליש אחד יעו"ש. אמנם יעוין בתו"ח [דף קכ"ט ע"ב] שהעיקר הוא כמ"ש בסידור **החול**, שכפל שליש **תחתון** הוא הניתן לכתר נוק' יע"ש, והובאו דבריו בתולדות או"מ דף ט"ז רע"א ד"ה ואח"כ, ובפתי"ע דף צ' סע"ג ד"ה בענין כונת. וכן איתא בפאת השד"ה דף ע"א ע"ב ד"ה שליש, שהעיקר כמ"ש בסידור **החול**, ומ"ש בסידור של שבועות **אינו מהרש"ש**. וראה עוד בסידור כתי"י הנדמ"ח להרב וידאל קווינקא בסוף הסידור דליל שבועות, שתירץ ששניהם אמת, שבחול שליש **תחתון** ניתן לנוק', אבל בשבועות שליש **אמצעי** וכו', יעו"ש. ועכ"פ מדברי כולם [חוץ מהעני"ה] למדנו, שבחול שליש **תחתון** ניתן לנוק'.

וארבעה חלקי **הכתר** מבוארים בסידור בתיבת קונה הכל [דף ס"ז ע"ב] - רביע א' וזוכר חסדי אבות [דף ע' ריש ע"א] - רביע ב' לבני בניהם [דף ע' ע"ב] - רביע ג' למען שמו [דף ע"א ע"א] - רביע ד' וראוי להבין שרק לאחר כניסת הרביע הרביעי - בלמען שמו, שם נוספו ה-ט', כמבואר בסידור הרש"ש [דף ע"א רע"א], וראה עוד בקנין פירות למו"ר היר"א עמ' קפ"ד סימן מ"ו שורה 4.

וראה בשעה"ק [דף פ"ו ע"ג] ד"ה ונבאר, ומשם בארה שחסד דת"ת להיותו **מגולה** [שהרי יסוד דאימא¹⁰ **הסתים** בחזה דז"א], לכן די **בחצי שלישי** כדי לבנות את **כתר** דנוק', משא"כ חסדי נו"ה הנמשכים ל-**חוי"ב** דנוק' צריך ש-**שלישי וחצי** של חסדי נו"ה [והיינו כל האוי"ח שלהם] יתנן לנוק', והטעם הוא כי חסדי נו"ה הנמשכים ל-**חוי"ב** דנוק' צריכים לבקוע **גי מסכים**, שהם: א. מוח החכמה דז"א, ב. נצח דאימא המלבישו, ג. נצח דז"א. וראה עוד בע"ח [ח"ב דף מ"ה סע"ב], שם מבואר הענין בקיצור. ובערך הכהן מערכת כ' אות ל"ד, הביא קיצור דברי שעה"ק וע"ח.

ב"ח בחכמה

"ב" ה"ם:

- א. **נקודה שורשית**, שאינה נזכרת בסידור.
- ב. **פ"ע דפ"ת דמוח חכמה דאימא**, המתפשט בפ"ע דנצח דז"א. ומוח זה מקבל סיוע וכוח **ממוח חכמה¹¹ דאבא** המתפשט בפ"ת דנצח דאבא, המלוּבש עתה בחסד (חג"ת) דז"א [וכמבואר כל זה בשעה"ק דף ל"א ע"ד ד"ה גומל].
- ובסידור בתיבת: **טובים** [דף ס"ד סע"ב מצד ימין], רואים את מוח **חכמה דאבא** כאהי"ה והוי"ה בניקוד חיריק [שהם נרנח"י דמוח חכמה דאבא המתפשט **בנצח** דאבא - שלכן הניקוד הוא חיריק-נצח], עם **מילוי** ע"ב [כמ"ש בסידור בתיבת: **אלקי** אברהם דף נ"ט ע"ב, שפ"ת דנה"י דאבא הוא **מילוי** ע"ב שעולה בגימ' **אלה"י**].
- ומוח **חכמה דאימא** מסודר בסידור [דף ס"ה רע"א מצד ימין], ב-ג' בחינות שהם:
 - א. אהי"ה והוי"ה בחיריק, שהם **נרנח"י** דמוח חכמה דאימא המתפשט בנצח דז"א.
 - ב. **מוח חכמה דאימא**, שהוא יה"ו דעסמ"ב.
 - ג. הוי"ה בחיריק¹², (כמפורש בסידור דף ס"ד ע"ב תוך ד"ה להמשיך ממוח חכמה דאימא וכו'). והי"ח נגדלים ע"י הוי"ה בחיריק, שהיא הכפל [כנ"ל בענין הכתר] **דחסד דנצח** דז"א. ובסידור [דף ס"ה אמצע ע"א מצד ימין] רואים הוי"ה **בחיריק** עבור חסד דנצח **המגדיל** וכו', (כמפורש בסידור דף ס"ד ע"ב תוך ד"ה להמשיך וכו' וע"י הארת החסד דנצח וכו').

9. וראה פת"ע דף ל"ה רע"ג ד"ה והנה, שדן בשאלה **מתי** נכנס הרביע הראשון, לפני או אחרי חוי"ב.
10. כמבואר בבלי"י ח"ב דף מ"ח ע"ד ריש כלל ד', וחשוב ביותר ללמוד את **כל** דברי הרב בלי"י בכלל די הנ"ל.
11. ראה ביר"א [עמ' 615 באמצע העמוד ד"ה ויכוון] שכתב להמשיך הארה מאבא וכו', ומובן שכונתו על **מוח חכמה** דאבא שבחג"ת דז"א כמ"ש בסידור דף ס"ד ע"ב, וכמבואר בשעה"ק דף ל"א ע"ד. אמנם בהמשך כתב היר"א **שחסדי** [אור ישר] דנצח הוד **דז"א** הם המסיעים למוחין דאימא וכמבואר בע"ח [דף נ"ג סע"ד שורה 14 מלמטה]. ויש להתיישב בענין זה, ולברר מה הסדר הנכון.
- ובענין **החסדים** המגדילים ראה בש"ש [ח"ב דף מ"א סע"ב אות ז'], שהבין שהם חסדי נו"ה שנכנסו במילת "חסדים". אמנם הבל"י [ח"ב דף ס' ע"א ד"ה והענין], הבין שהכונה לגילוי החסדים שבקונה הכל. ולכאורה דברי הש"ש צודקים, שהרי מוח חוי"ב דנוק' נעשה בתיבת **טובים** לאחר כניסת חסדי נו"ה שנכנסו בתיבת **חסדים**, אבל גילוי החסדים של "**קונה הכל**" עדיין לא היה וכו'.
- ויעוין עוד ביר"א ד"ה ויכוון ע"י, **שהוסיף** כמה דברים שאינם בסידור שלנו, ומשם בארה:
 - א. מוחין דחוי"ב דאימא, וכן לבוש הוד דאימא שבבינה, **אינם מצטרפים** להיות עצם וגוף חוי"ב דנוק', אלא שהם **מוציאים כנגדם** בנוק' [והיינו שהם רק **גורמים** לתקן **כנגדם** בחוי"ב דנוק'], בחכמה - בחינת חכמה דחכמה, ובבינה - חכמה ובינה דבינה, יעוין שם היטב.
 - ויש לעיין מנין ליר"א שמוח חכמה דאימא, עושה כנגדו חכמה [דוקא] דחכמה דנוק', וכן בבינה - חכמה ובינה דבינה דנוק', וראה לקמן ביר"א עמ' 625 בענין הדעת, שגם שם ציין היר"א איזה בחינות נבנות כנגדם בנוק'. ומכ"מ בהמשך, דהיינו מהגבורה ואילך לא ציין איזה בחינות נגדלות כנגדם בנוק' וכו'.
 - ב. ביר"א מודגש היטב היות בכל ספירה **מ"ה ובי"ן**, וכמבואר בע"ח ש"יט פ"ו דף צ"ג ע"א.
 - ג. וכן מודגש היטב היות נקודה שורשית - בחינת **מלכות** דאותה ספירה.
12. יעוין בבאתי לגני [ח"א דף פ"ה רע"א שורה ראשונה ד"ה ועוד], שעל המבואר בסידור שמוח חכמה או בינה דאימא, היא הוי"ה מנוקדת בחיריק או בקובץ, כתב שהדבר **צ"ב**, שהרי כבר עצם המוחין דאימא נסדרו שם, והם - יה"ו דעסמ"ב בחכמה, ובבינה - אה"י דקס"א קס"א קמ"ג קמ"א, וא"כ אין צורך להוסיף עוד הוי"ה בחיריק או בקובץ. ועוד שראוי היה לסדרם כהוי"ה ו**אהי"ה** כמו בכל מקום, ולמה הם כאן רק הוי"ה, ובמיוחד שכבר קודם לכן בראש העמוד סדרו את חכמה ובינה דאימא כאהי"ה והוי"ה בחיריק או בקובץ. וראה בבאתי לגני [ח"ב דף קפ"ד סע"א רע"ב] שציין שאכן בסידור היר"א עמ' 616, מוח חכמה ובינה דאימא נזכרו רק כאהי"ה והוי"ה מנוקדות בחיריק ובקובץ, ותו לא.

גי'ז בבניה

"גי" הם:

- א. נקודה שורשית, שאינה נזכרת בסידור.
 - ב. פ"ע דפ"ת דמוח בינה דאימא, המתפשט בפ"ע דהוד דז"א. ומוח זה מקבל סיוע וכווץ ממוח בינה דאבא, המתפשט בפ"ת דהוד דאבא, המלוכש עתה בגבורה [חגי'ת] דז"א¹².
 - ג. לבוש הוד דאימא המתפשט בהוד דז"א, [וראה בע"ח דף נ"ג ע"ג, ששאל מדוע רק בבניה מונים את לבוש הוד דאימא וכו'].
- ובסידור בתיבת: טובים [דף ס"ד סע"ב מצד שמאל] רואים את מוח בינה דאבא כאהי"ה והוי"ה בקבוץ, עם מילוי ע"ב [כנ"ז לעיל בחכמה].
- ומוח בינה דאימא מסודר [בסידור דף ס"ה רע"א מצד שמאל], ב-ג' בחינות שהם:
- א. אהי"ה והוי"ה בקבוץ¹³, שהם נרנח"י דמוח בינה דאימא המתפשט בהוד דז"א.
 - ב. מוח בינה דאימא, שהוא אה"י במילוי קס"א קס"א קמ"ג קמ"א.
 - ג. הוי"ה בניקוד קבוץ¹³.
- עוד יש בסידור הוי"ה בקבוץ, עבור לבוש הוד דאימא¹⁴ [כמ"ש בסידור דף ס"ד סע"ב ד"ה וגם להמשיך] שהוא הבחי' השלישית הנרמזת ב"גי" של ג"ז.

וה"ז" נגדלים ע"י הוי"ה בקבוץ, שהוא [הכפל - אור חוזר של] החסד דהוד דז"א. ובסידור [דף ס"ה אמצע ע"א מצד שמאל] רואים הוי"ה בקבוץ, עבור חסד דהוד המגדיל וכו'.

ד"ו בדעת

"ו"י" הם:

- א. נקודה שורשית, שאינה נזכרת בסידור.
 - ב. ה' גבורות, ששורשם בדעת דנוק'.
וה"ד" של ד"ו נגדלים ע"י ה"ג¹⁵.
- ובסידור [דף ס"ט סע"א] רואים ה"ג, שהם המגדילים¹⁶ את ה"ד" הבאים כתוספת. וכאן יש להדגיש כמה נקודות שהרב דן בהם בע"ח [דף נ"ג סע"ג וע"ד]:
- א. בא"ט ב"ח ג"ז, האותיות הראשונות שהם: א' ב' ג' - הם העיקר, והשניות שהם: ט' ח' ז' - הם תוספת, אבל בד"ו הוא להיפך, שה"ו"י הם העיקר, וה"ד" תוספת.
 - ב. בע"ח [דף נ"ג ע"ב] מבואר שהחסדים המגדילים אינם נמנים וה"ה לענין הגבורות, ולפי זה ראוי שגם בדעת לא ימנו ה' גבורות וכו', ותירץ הרב שכאשר ההגדלה היא על ידי חסד או גבורה אחת אין למנותה, אבל כאן שהם ה"ג, הם נמנות הגם שהם המגדילות וכו'. ושוב הקשה שהיה ראוי למנות רק ד' מתוך ה"ג שהרי גבורה אחת נצרכת להגדלה, ותירץ, ברכת הבית ברובה וכו', ולכן כל ה"ג נמנות:
 - א. כעיקריות הנרמזות באות "ו",
 - ב. כגורמות את הגדלת ה"ד", יעוין שם.

צלם אפרים

בענין סדר המשכת ה"ג מיסוד ז"א לדעת דנוק', נאמרו בע"ח ב' שיטות:

- א. בע"ח שלי"ד פ"ב אות כ' [דף מ"ז ע"ב], מבואר שה"ג היו בבחינת צלם על ראש הנוק' ומשם ניתנו לה, וכן איתא שם [בדף מ"ח ע"ג] ד"ה בחינה ד', ובעוד מקומות. וחשוב ביותר ללמוד במבוי"ש שער ו' ח"א סוף דרוש ד' [דף נ"א אמצע ע"ד].

13. וראה בבאתי לגני [ח"א דף פ"ד סע"ב שורה 2 מלמטה ד"ה טעות הניכר וכו'], ועתה תוקנה טעות זו ע"י מו"ז סבא קדישא הרה"ג המקובל רבי מרדכי עטייה זצוק"ל.

14. וראה בבאתי לגני [ח"א דף פ"ה רע"א] שכתב שראוי היה, שלבוש הוד דאימא יהיה אהי"ה במילוי אלפין כדלקמן בענין הגבורה [סידור דף ס"ט סע"ב] וההוד [דף ע"י סע"א], ומדוע כאן לבוש הוד דאימא הוא הוי"ה בקבוץ. וראה בבאתי לגני [ח"ב דף קפ"ד רע"ב] שציין שביר"א לא סודרה הוי"ה זאת וכו', אמנם ביר"א גם לא סודר אהי"ה דאלפין וכו', ופשוט שהיה מן הראוי לעשות ביר"א ובסידור שלנו אהי"ה במילוי אלפין - וכטענת הבאתי לגני. ועכ"פ נראה שאין לשנות את הכתוב בסידור.

15. גם כאן ביר"א מודגש שה"ג הוציאו כנגדן ה"ס עליונות דפרי' הדעת דמ"ה וב"ן דרחל, [וכבר הדגשנו לעיל לגבי ב"ח וג"ז שדבר זה ליתא בסידור שלנו].

16. וכן הוא בכל אטב"ח, ש-חוי"ג שהם הוי"ת המנוקדות, הם המגדילות.

ב. **אבל** [בדף מ"ט ע"ב], מפורש שה"ג יוצאות **מיסוד ז"א וניתנות משם ישירות לדעת** דנוקי שעומד מכוון כנגד יסוד דז"א, והארה זו נקראת בשם **אפרים**, וכמ"ש שם [בדף ל"ט ע"ד]. ובענין זה נאמרו כמה שיטות:

יפ"ש בע"ח [ח"יב דף מ"ט ע"א] אות א', [ובדף נ' ע"א] אות א'. חסדי דוד אות ק"כ תוך ד"ה אח"כ כל [דף נ"ו רע"ב]. סידור היר"א ח"א עמ' 613 תוך ד"ה וע"י. ש"ש ח"יב דף ל"ט ע"ב סוף אות ג'. שפת אמת דף מ"ג סע"ג ד"ה אות כ'. מזכיר שלום מערכת ב' אות ט"ז [דף קפ"ט סע"א], ומערכת ג', אותיות י"א וי"ג. אש"ל דף נ"ה ע"א אות א'.

וראה בבאתי לגני [ח"יב דף קע"ט ע"ב] שהביא מדב"ק של הרבנים דלעיל, [ובדף קפ"ה ע"ב]. ובעזה"י במקום אחר נאריך בדברים קדושים אלו.

י"צ בחסד

י"י שהוא א' [במספר קטן, מדין אי"ק בכ"ר] הוא **הנקודה השורשית**, שאינה נזכרת בסידור.

י"צ שהם ט', נגדלים ע"י גבורת החסד.

ובסידור בתיבות: וזוכר חסדי אבות [דף ס"ט סע"ב מצד ימין], רואים את **גבורת החסד** - שהיא הו"י"ה בניקוד סגול, המגדילה את ה"ט"י.

והקשה הרב בע"ח [דף נ"ג ע"ד] שמאחר ובחכמה דנוקי - ב"ח וכו', נמנה גם **מוח** חכמה דאימא, אם כן גם **בחסד** ראוי למנות **מוח** זה וכו', ותירץ שהלואי שמוח חכמה יוכל לבנות **חכמה** דנוקי וכו', אבל **אין** לו כח לבנות גם **חסד** או **נצח** דנוקי, יעוין שם.

כ"פ בגבורה

י"כ הם ב' בחינות שיש בגבורה:

- א. נקודה שורשית, שאינה נזכרת בסידור.
- ב. לבוש הוד דאימא.

י"פ שהם ח', נגדלים ע"י גבורת הגבורה, שהיא הו"י"ה בניקוד שוא.

ובסידור בתיבות: וזוכר חסדי אבות [דף ס"ט סע"ב מצד **שמאל**] רואים את גבורת הגבורה, שהיא המגדילה את ה-פ' שהם ח' וכנ"ל. ומתחתיו רואים אה"י"ה במילוי אלפין שהוא **לבוש** הוד דאימא, אשר ביחד עם הנקודה השורשית, נרמזו ב"כ" וכו'. [ונראה שראוי לכוון **תחילה** ב**לבוש** הוד דאימא, שעם הנקודה השורשית הם "כ", ורק אח"כ לכוון בהו"י"ה בשוא שהיא גבורת הגבורה המגדילה ומוסיפה עוד ח' וכו'].]

תפארת - למה אין מונים בת"ת את הנקודה השורשית שלה.

אף שתמיד נקודה שורשית נמנית, מכ"מ ב-ת"ת **אינה** נמנית, לפי שהת"ת נתנה את נקודתה השורשית **ליסוד**. ויש לשאול, וכי אין הת"ת צריכה את נקודתה השורשית לעצמה. ותירץ הרב בע"ח [דף נ"ב רע"א], בעיקר שורה 17 מלמעלה. וראה עוד בשע"ק דף פ"א סע"ב ד"ה ועתה שו' 8 בד"ה והנה, ובמבו"ש דף נ"ה ע"ב רפ"ו], שהת"ת כבר נבנתה ע"י [חצי שליש **גוף**, כמ"ש בע"ח שם בתחילת העמוד] הת"ת דז"א שלקחה נוקי מז"א, שלכן הנקודה השורשית של הת"ת יכולה לרדת ליסוד, וז"ס גוף וברית חשבין חד וכו', שהכוונה בזה על נקודת הת"ת שניתנה ליסוד. והטעם **למה** היסוד צריך **שתי** נקודות שהם נקודת הת"ת והיסוד, ולמה אין די ליסוד בנקודה השורשית שלו, ביאר הרב [בדף נ"ד ע"א, ובדף נ"ב אמצע ע"א ובשע"ק שם] שהיות ואין ליסוד דנוקי **על מה לסמוך** בז"א כנגדו, לכן הוצרך היסוד לקבל גם את הנקודה השורשית של הת"ת, והלואי ויספיק.

וראה במבו"ש [דף נ"ג סע"ב רע"ג בסוגריים] וכן בדב"ש [דף מ"ח סע"א] **שהקשו**, למה אין מונים את אותו **חצי שליש גוף הת"ת דז"א** וכו' ויהיה חצי שליש זה תמורת הנקודה השורשית דת"ת שניתנה ליסוד וכו'. וראה בש"ש [דף מ"א ע"ג אות י"ב], ובבית לחם יהודה [דף ס' ע"ב] ד"ה באופן שבת"ת שהביא וביאר את תירוץ הש"ש יעוין שם, ויש להתיישב בדבריהם. וראה מה שתירץ הרב מזכיר שלום על ע"ח [בנדמ"ח דף רע"ד ע"ב], ומה שהשיב עליו בבאתי לגני [ח"יב דף קפ"ז רע"א], ויעוין שם בתירוץ הבאתי לגני, ועדיין יש להתיישב בדב"ק.

לייע בתפארת

נחזור לענייננו, הנקודה השורשית שבת"ת **ירדה ליסוד**, שלכן אין בת"ת אפילו נקודה שורשית. ועכ"פ בת"ת יש "לי" שהם גי' גבורות **תנייה**, ומבאר הרב [בע"ח דף נ"ד סעי"א] שהיות וגבורות נצח והוד מוכרחות **לעבור דרך הת"ת** [מה שאין כן בשאר, שאין החסד מוכרח לעבור בגבורה, ולא גבורה בחסד וכו'], לכן בעוברים דרך הת"ת הניחו הנו"ה את **הארתן** בת"ת. [אמנם בשה"ק דף פ"ב ע"ב, מבואר **אחרת** וז"ל: כי בכל מקום שעוברת הקדושה, מניחה שם **רושם ושורש**], ואם כן יש בת"ת גבורת עצמה, ובי' גבורות **נייה** העוברות דרכה, והרי הם גי' גבורות, ונרמזו ב"לי".

והקשה הרב בע"ח, שלכאורה גי' גבורות אלו הם **המגדילות** - שהרי ע"י נשלמת הת"ת לעשר, וא"כ **אין** ראוי להכניסם בחשבון וכו' [וכמ"ש בע"ח דף נ"ג אמצע ע"ב, בענין החסד שבת"ת לגבי הכתה. וכן שם ליד אות י' של הגוב"י ד"ה ושמו כלל זה וכו'], ותירץ [ראה שעה"ק דף פ"ב אמצע ע"ב ד"ה ובה יתורץ] שבכל הספירות כאשר באו החסדים או הגבורות והגדילו לעשר [ככל ענין אטב"ח], הנה להיותם רק **הגורמים** להגדיל [ע"ח דף נ"ג אמצע ע"ב], לכן אינם **נמנים** וכו', אבל כאן בת"ת שאין לה את נקודתה השורשית [לפי שירדה ליסוד], לכן גי' גבורות תנייה [מלבד היותם **מגדילים**], הם בעצמם **הנגדלים**, שלכן יש למנותם מצד היותם **נגדלים**, אף שהם גם **המגדילים**. ואין הכי נמי, שמצד היותם **מגדילים** אין הם נמנים וכו'.

ויש להוסיף ולשאול, איך יש כח לגבורות התנייה, להיות **נגדלות** וגם **מגדילות** וכו', ותירץ הרב שהיות והם גי' גבורות-תנייה, יכולות הם להיות גם מגדילות וגם נגדלות, ובענין **ברכת הבית ברובה** הנוכר בדעת [וראה בע"ח דף נ"ד סעי"א ששם **סדר** התירוץ שונה, וכבר עמד על זה הבל"י דף ס' סעי"ב רע"ג].

עד כאן ביאר הרב שבת"ת יש גי' גבורות, לפי שגבורות נצח והוד מוכרחות לעבור בת"ת, מה שאין כן בשאר וכו'. והנה לעיל [ע"ח שלי"ד פ"ז דף נ' סעי"ב רע"ג] ביאר הרב שיש **שני** אופנים בסדר ירידת הה"ח וה"ג.

א. כמו שביארנו עד עתה, שמהדעת יוצאים חסדים או גבורות **ישירות** לחסד, לגבורה ולת"ת, וממילא **אין** החסד צריך לעבור דרך הגבורה, ולא הגבורה דרך החסד וכו', ורק נצח הוד צריכים לעבור דרך הת"ת, ולכן רק בת"ת נמנו גי' גבורות תנייה.

ב. כל **ה"ח** או **ה"ג** יורדים תחילה ל-חסד, ונשאר שם החסד. והשאר שהם די' יורדים לגבורה, ונשאר שם בחינתה שהיא גבורה. ושאר הגי', יורדים לת"ת וכו' וכו'. וראה בע"ח [דף נ"ד רע"ב] שכתב הרב שהאופן **השני** הוא האמת, ולפי זה יש להבין [ראה מב"ש דף נ"ג אמצע ע"ג ד"ה ועתה קשה] למה בת"ת דוקא מונים בי' גבורות נצח הוד שעברו בת"ת, והרי כבר **בחסד עברו** כל החמש גבורות, וכן בגבורה עברו כל הארבע גבורות - **ולא נמנו**, וא"כ כשם שבחסד וגבורה לא נמנו - גם **בת"ת אין** ראוי למנותם. ותירץ הרב שמכיון ובת"ת אין את נקודתה השורשית, לכן מוכרח שנצח הוד שעברו בת"ת, ישאירו בת"ת את הארתם, והם נמנות. אבל בחסד וגבורה, מאחר ויש להם את הנקודה השורשית שלהם, אין למנות את אותם שעברו דרכם וכו'.

[וראוי להבין שתירוץ הרב - שמכיון ובת"ת אין את נקודתה וכו', לכן נצח והוד שעוברים דרכה נמנים וכו'. הנה לפי האופן **הבי'** הוא תירוץ לשאלה למה דוקא בת"ת נמנו גי' גבורות - והרי כבר **בחסד וגבורה** ראוי היה למנות את הגבורות שעברו דרכם וכו'. אבל לאופן **האי'** אין צורך לבאר למה רק בת"ת נמנו גי' הגבורות, שהרי רק בת"ת עוברות בי' גבורות הנצח הוד, מה שאין כן בשאר וכו'. וממילא מה שתירץ הרב שנקודת הת"ת ירדה ליסוד וכו', הוא תירוץ **לשאלה אחרת**, שהנה הכלל הוא **שהגבורות המגדילות אינם נמנות** וכו', ואם כן הגם שיש גי' גבורות בת"ת, מכל מקום אין ראוי למנותם וכו'. ועל זה תירץ הרב שהיות ונקודת הת"ת **ירדה** וכו', לכן גי' גבורות תנייה [מלבד היותן מגדילות] הם בעצמן הנגדלות, ולכן יש למנותם וכנ"ל].

ובסידור [דף ס"ט סעי"ב] רואים **לייע** בת"ת, ומצוירות גי' גבורות תנייה, ונראה פשוט שהם גי' גבורות **המגדילות** ומוסיפות את ה"יע", אשר ע"י נשלם הת"ת לעשר, ואינם גי' גבורות **הנגדלות**, שהרי לעולם הבחינות **המגדילות** הם שנכתבו בסידור, כענין חסד וגבורה שרואים בסידור את גבורת החסד וגבורת הגבורה, שהם המגדילות.

מ"ס בנצח

"מ"ם הם די' בחינות שיש בנצח, שהם:

א. נקודה שורשית, וכאן בסידור [דף ע' סעי"א מצד ימין] **נקודה שורשית** זו היא הו"ה בניקוד

חיריק¹⁷ - שמתחת ל-ב' הווי"ת נצח הוד וכו'.

- ב. לבוש [כמ"ש במבו"ש דף נ"ג ע"ג] נצח דז"א.
 ג. לבוש נצח דאימא, [שהרי כאן בנצח שהוא בחינת רגליים וכו', ראוי למנות גם את הנצח דז"א ודאימא, וכמ"ש בהרחבה בע"ח דף נ"ג ע"ג].
 ד. גבורת ההוד שעוברת בנצח [כאופן השני הנ"ל בענין התי"ת¹⁸]. והטעם שנמנית כאן, [שהרי גם בתי"ת היה צריך טעם למה נמנים נצח והוד וכו'], ביאר הרב בע"ח [דף נ"ד ע"ב ד"ה מ"ס] ב' טעמים:

- א. היות נצח והוד **תרי פלגי גופא אחים זלא יתפרדו**, לכן כשעוברת גבורת הוד בנצח היא מנחת בה שורשה.
 ב. נצח הוד הם כדמיון זכר ונקבה - זו"ן, ולכן איהו בנצח [ז"א המלביש לנצח דז"א, או יעקב המלביש לנצח דז"א], ואיהי בהוד [נוק' המלבישה להוד דז"א, או רחל המלבישה להוד דז"א], והיות והזכר - נצח לוקח **ב' עיטרין** וכו' לכן נצח נוטל גם **רושם** גבורת ההוד יעו"ש. וראה בשעה"ק [דף פ"ב רע"ג], ובמבו"ש [דף נ"ג ע"ג ד"ה מ"ש] ששם מודגש שהזכר נוטל **פי שניים חלקו וחלקה, ונותן לה אח"כ הארה מחלקה**, לכן יש למנות את גבורת ההוד עם הנצח וכו'.

"ס" של מ"ס, הם ו' בחינות שנגדלות ע"י גבורת הנצח וכו'.

ובסידור בתיבות: לבני בניהם [דף ע' סע"א מצד ימין], רואים:

- א. גבורות נצח הוד, וענינם שונה: שגבורת **נצח** היא **המגדילה** את ה"מ"י [שהם ד' בחינות שיש כבר בנצח], ומוסיפה עוד "ס" [שהם ו' בחינות]. אבל גבורת הוד שלידה, היא גבורת ההוד הנמנית כאחת מד' הנקודות שיש כבר בנצח.
 ב. הו"י **בחיריק שתחת** נו"ה - היא **הנקודה השורשית**, וכבר הזכרנו לעיל שבנצח רואים נקודה שורשית זו בסידור.
 ג. לבוש מפרק תחתון¹⁹ דנצח ז"א, שהוא חצי צבאות פשוט, [וב"א", יש להוריד את היו"ד התחתונה].
 ד. לבוש נצח דאימא²⁰ שהוא אה"י דקס"א.

ק"ץ בהוד

הקדמה לאותיות ק"ץ, כשם שאותיות ד"ו שבדעת, האות הראשונה "ד" היא **התוספת**, והי"ו היא העיקר וכו', כך בהוד "ק" היא התוספת, ו"ץ" היא העיקר. וראה בע"ח [דף נ"ד אמצע ע"ג ד"ה וזוה תבין וכו'] שנתן הרב טעם לשינוי של ד"ו וק"ץ (צדק"ו) מכל השאר וכו'. נחזור לבאר אותיות ק"ץ, ה"ץ" באמיתות הם **רק ג'** בחינות:
 א. נקודה שורשית של הוד.
 ב. לבוש פ"ת דהוד דז"א.

ג. לבוש [כמ"ש במבו"ש דף נ"ג ע"ג וכמפורש בסידור] הוד דאימא.

והיות ונצטרפו כאן ג' **גבורות קשות** שהם ג' הודות, לכן בהתחברם יחד מכים זה בזה ונגדלים ונרחבים עד אין קץ ונכללים זה בזה עד **שם-ג' נעשים ט'**, כמבואר בע"ח [דף נ"ד ע"ב].
"ק" הם גבורת ההוד [שאינה נמנית וכו'], המגדילה ומשלימה לעשר.

ובסידור בתיבות: לבני בניהם [דף ע' סע"א מצד שמאל] רואים בתחילה שתי הווי"ת דהוד המנוקדות בקובץ, והו"י ראשונה נראה שהיא גבורת ההוד **המגדילה** ומשלימה לעשר כנ"ל, והו"י שניה בניקוד קובץ היא **הנקודה השורשית** - שהיא א' מג' נקודות ההוד וכדלעיל, [וכבר הזכרנו לעיל במ"ס הערה מס' 17 מ"ש הבאתי לגני [ח"א דף פ"ט ע"ב] שאין ראוי להזכיר הו"י

¹⁷ וראה בבאתי לגני [ח"א דף פ"ט ע"ב] ד"ה לבני בניהם שהעיר בצדק, שעד כאן **לא** נסדרה הו"י עבור הנקודה השורשית, אם כן גם כאן **אין** ראוי לסדרה וכו'. ואכן ביר"א עמ' 627 **לא** נסדרה הו"י זו עבור הנקודה השורשית וכו'. אמנם גם ביר"א יש הו"י עבור הנקודה שורשית של הוד ויסוד, וראה לקמן.

¹⁸ ואולי כאן הוא גם כאופן האי שהרי לפי הטעם השני שאיהו בנצח ואיהי בהוד, יש הכרח שהזכר יתן לנוק' את חלקה, ואם כן **אולי** גם לאופן האי יהיה הדין כן.

¹⁹ כאן מודגש **מפרק תחתון**, והגם שבע"ח כאן הזכיר מנצח סתם ולא פירש שכוונתו על **פרק תחתון**, מכ"מ פ"ת זה מובן היטב מע"ח שער ל"ה סוף פרק ד'.

²⁰ לעיל בז"א הדגיש **פרק תחתון** דנצח דז"א, וכאן באימא היה ראוי לומר **פ"ת** דנצח, וביר"א עמ' 627 כתב במפורש **פ"ת** דנצח דאימא. [לכאורה היות ש-פ"ת דנה"י דאימא מתלבשים בכל נה"י דז"א, אי"כ בפ"ת דנה"י דז"א [שהם כנגד נו"ה דנוק'], מלובשים **פ"ת דפ"ת** דנה"י דאימא].

זו כאן וכו']. אח"כ רואים את לבוש פי"ת²¹ דהוד דז"א שהוא חצי השני דשם צבאו"ת [וב"א" יש להוריד את היו"ד העליונה]. ומתחתיו רואים את לבוש הוד דאימא שהוא אהי"ה במילוי אלפיי"ן וכו' וכו'.

ר"ף ביסוד

קודם כל יש להדגיש שצריך להיות ר"ף כמ"ש בעי"ח [דף נ"ד רע"ד], ולא ר"פ [כמ"ש בטעות בסידור דף ע"י סע"א באמצע], וראה ביר"א עמ' 627 ששם איתא "ף" והוא הנכון. "ר" הם ב' בחינות עיקריות שיש ביסוד, שהם:
א. נקודה שורשית דת"ת שירדה ונתחברה ביסוד, [וכבר לעיל בת"ת - ל"ע הרחיב הרב בענן גוף וברית²² חשבינן חד].
ב. נקודה שורשית של היסוד.

"ף" הם ה"ג שמגדילות ומשלימות לעשר וכו'. ואף שבעי"ח [דף נ"ד ע"ד] לא כתב בהדיא שקיבוץ ה"ג שביסוד הם המגדילות, מכל מקום דבר זה נרמז במ"ש שאותיות ר"ף שביסוד הם כנגד ה"ג מנצפ"ן המתקבצים ביסוד ועולים בגמטריא ר"פ (280) [וראה משנת חסידים מסכת קטנות רחל פ"ה משנה א' דף ע"א ע"א, ושם בטעם עצו], וראה עוד לעיל בעי"ח ריש פ"ה [דף נ"ג ריש ע"ד], ובשער ל"ד ספ"ו [דף נ' ע"ב] בענן ה"ג שביסוד.

ובסידור בתיבות לבני בניהם [דף ע"י סע"א באמצע] רואים את כללות ה"ג שהם המגדילות ומוסיפות "פ" שהם ח' ספירות, ומתחתיהם רואים הוי"ה דת"ת ויסוד, שהם ב' נקודות שורשיות דת"ת ויסוד שהם "ר" של ר"ף, [וגם כאן שייכת הערת הבאתי לגנן, שנקודה שורשית [דיסוד] אין ראוי לראותה בסידור].

ש"ן במלכות

המלכות אין לה על מה לסמוך בז"א וכמו שהרחיב הרב לעיל בעי"ח [של"ה רפ"ג דף נ"ב סע"ג] בענן היסוד ומכ"ש המלכות, ולכן נקראת המלכות בשם חותם וכו'. וחות"ם הוא גימטריא של ג' שמות: קס"א קמ"ג קנ"א, הנמשכים למלכות מנה"י דאימא וכו', והם ג' הנקודות העיקריות של המלכות, ונרמזו ב"ש" של ש"ן.

והי"ן הם ז' בחינות [והיותו ז', הוא כענן אי"ק בכ"ר וכו' זע"ן, שה"ף הוא שבע מאות וכו'], המשלימות את המלכות לעשר. ואף שבעי"ח לא ביאר הרב מי גרם את התוספת, הנה מהסידור מובן שכללות דכללות ה"ג שירדו למלכות, הם הגורמים את תוספת ה"ז", וכמ"ש בהדיא במשנת חסידים הנ"ל [דף ע"א ע"ב משנה ג].

ואותיות ת"ם, לא שמע מהרח"ו פירושים מהרב ז"ל, וראה במבוי"ש [דף נ"ד סע"א אות א' בגוב"י משם הרב ישראל בנימין יעו"ש], ועכ"פ בסידור לא סידרו כוונה זו.

ובסידור בתיבות: למען שמו [דף ע"י ע"ב], בצד ימין רואים את כללות דכללות ה"ג, שהם המגדילים את ה"ש", ומשלימים אותם לעשר, ומצד שמאל רואים ג' אהי"ה העולים תנ"ה, שהם ג' הנקודות העיקריות של המלכות וכו'.

וראה בבאתי לגני [ח"ב דף קפ"ז ע"א], שהעיר בצדק שראוי לעשות ש"ן ת"ם ביחד ולא לחלקם: ש"ן תחת ה"ג, ות"ם תחת התנ"ה, שהרי הכל נרמז ב-ש"ן ולא ב-ת"ם, והיות ות"ם גם הוא במלכות, יש לעשות ש"ן ות"ם ביחד, וראה ביר"א עמ' 628.
ובודאי שנרמז כאן גם ענן החותם בתוך חותם כמ"ש בעי"ח [של"ד ספ"ו דף נ' ע"ב] וכו'.

[בענן בת כהן, ראה בעי"ח שער ל"ד סוף פרק ה' דף נ"ד ע"ד, ומ"ש באמל"י מערכת א' אות ק"ס, ומ"ש עליו במזכיר שלום מערכת א' אות נ"ג].

עד כאן הקדמת הרה"ג הרב מרדכי עטייה הי"ו.

21. ראה במ"ס הערות מס' 19 ו-20 בענן פי"ת וכו'.

22. ונראה שגוף וברית חשבינן חד, בא לתרץ איך ניתן למנות את נקודת הת"ת ביסוד, שהרי אינם ענן אחד שלכן לכאורה לא היה ראוי למנותם ביחד [וכפי שהרחיב הרב בעי"ח דף נ"ג ע"ג], ולכן תירץ גוף וברית חשבינן חד וראוי למנותם וכו'.

[ס.ז.]

[קוֹנָה הַכֹּל]

יכוין להמשיך כללות ה' חסדים דדעת התחתון, ליסוד דז"א (סיום מערכת ההארות, והוא בניית עצמות היסוד)

יְהוָה יְהוָה

כללות ה' חסדים

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

לג' כלי יסוד דז"א

יֵאָהֳדוֹנָה

שׁוּן. שׁוּן דַּלְת. שׁוּן דַּלְת יוֹד
שׁוּן דַּלְת יוֹד

(מכאן מתחילה מערכת הענפים, מיתוק הגבורות לפני נתינתן לדעת דנוק' - ד"ו).

ולהוציא הב' שלישים דת"ת ונ"ה דחסדים דז"א מיסוד דאימא,

ושם מתרבה אורם ונגדלים ונכפלת הארתם (או"ח),

ולהמשיכם ליסוד דז"א (ב)

ב"ש דת"ת ונ"ה דחסדים

וְהַ

יְהוָה יְהוָה

לג' כלי יסוד דז"א

יֵאָהֳדוֹנָה

שׁוּן. שׁוּן דַּלְת. שׁוּן דַּלְת יוֹד
שׁוּן דַּלְת יוֹד

ולהמשיך מהדעת את ה' גבורות ליסוד דז"א (במרוצה), מתתא לעילא, הב' גבורות דחו"ג לנ"ה דיסוד,

והתנ"ה לחג"ת שביסוד

יְהוָה יְהוָה

ה' גבורות

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

לג' כלי יסוד דז"א

יֵאָהֳדוֹנָה

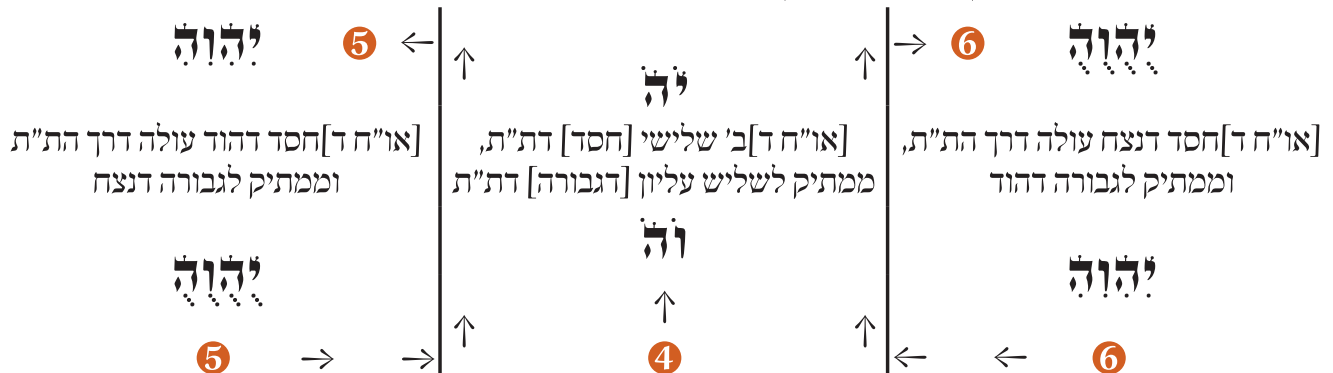
שׁוּן. שׁוּן דַּלְת. שׁוּן דַּלְת יוֹד
שׁוּן דַּלְת יוֹד

[ס.ז.]

להמתיק ג' גבורות פחות שלישי דחג"ת שבתנ"ה דיסוד, בג' חסדים פחות שלישי (דתנ"ה) שבתנ"ה דיסוד

להעלות כפל אור חוזר דחסדים דב' שלישי ת"ת ונ"ה, מן תנ"ה דיסוד, דרך קו אמצעי (כדי שלא יחלשו),
ולהמתיק השלישי העליון דגבורה דת"ת, ונ"ה דגבורה שבחוג דיסוד

[ס.ח.]

(א) ⑦ להעלות אור החוזר דחסדים הנז' (תנ"ה), מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שבתוך (ב) יסוד דאימא
שבחזה דז"א.

(ב) בסידור המודפס, ההוראה בסוגריים ליד הגהה ג', מופיעה כאן. כלומר, בקיעת יסוד דאימא נעשית לפני ההכפלה.

ועי"כ מתרבים החסדים הנז' דחג"ת ונכפלים. (וגם או"ח דתנ"ה עצמם נכפלים)

(ג) (או"פ שלהם - דתנ"ה - לתוך היסוד, ואו"מ שלהם - דתנ"ה - על גבי היסוד דאימא, ועל ידי כן נבקע היסוד דאימא).

[או"י דחג"ת, הולך למקומו בכלי החג"ת דז"א ① ② ③]

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים ד[או"ח ד] חסד, לחכמה. ושליש תחתון, לחסדים דדעת.

ו[כפל ה] ב' שלישים העליונים ד[או"ח ד] גבורה, לבינה. ושליש תחתון, לגבורה דדעת.

א. עיין בשער כ"ה בדרוש ג' ובדרוש ו'.

ב. א"ה יש סידורים שכתוב יסוד דאימא, ויש סידורים שכתוב יסוד דייסו"ת, והמעין יבחר.

ג. א"ה כך כתבו בקצת סידורים, לכן מסודר כאן בין שני חצאי לבנה. ועיין בספר ענ"ה דף ט"ז ע"א אות נ"א מה שכתב
על זה, ועיין שם. [ועיין ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג'.]

[ס:]

ו[כפל ה]ב' שלישים העליונים דאו"ח דת"ת, לכתר דז"א שבת"ת דישסו"ת.

יהוה

או"ח דב' שלישים עליונים דת"ת דחסד, עולה לב"ש ת"ת דישסו"ת (אוצ"ח ל"ו ע"ב אות ב', יש להקדים תבונה ליש"ס)

יהוה

↑

5

להמשיך הת"ת דישסו"ת עם שורשי המוחין שבו, לכתר* דפנימיות דפנימיות דז"א

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

[חו"ב חו"ג דכינה דאבא]

אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

[חו"ב חו"ג דחכמה דאבא]

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

ג' כלי כתר דז"א

אלף הי יוד הי
יוד הי ויו הא

יוד. יוד. הי. יוד. הי ויו. יוד. הי ויו הא

6 ושליש [תחתון] או"ח דחסד הנז' דת"ת, להעלות על גבי כתר דנוק' דרך החזה.

(ד) לחלק את השליש [תחתון] דאו"ח דחסד הנז' דת"ת שעל גבי הכתר דנוק', לד' חלקים. ולהמשיך עתה חלק א' מד' חלקים, לכתר דנוק'.

רביע א'

יהוה

לג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הה

יוד. יוד. הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה

י יה יהו יהוה

*. עיין שעה"כ דף פ"ט סע"ב, שענין הכתר - שער הנז'.

ד. עיין במבנ"ש שער ו' ח"א דרוש ו' (דף ג"ב ע"ב-ג'). [וכן עיין ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב דרוש ו'].

[סזז.]

להמשיך ל"מ דייסו"ת*, מקיפים על גבי רישא דז"א

מ' די"ש"ס

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אָנֹכִי יְיָ הוֹדוּ

אָנֹכִי יְיָ הוֹדוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ הוֹדוּ וְיָהוּ

יְיָ הוֹדוּ וְיָהוּ

ל' די"ש"ס

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אָנֹכִי יְיָ הוֹדוּ

אָנֹכִי יְיָ הוֹדוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ הוֹדוּ וְיָהוּ

יְיָ הוֹדוּ וְיָהוּ

*. בענין המקיפים יש לכוין קודם תבונה ואח"כ יש"ס.

[סז:]

מ' דתבונה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֲנִי הוֹי יְיָ הוֹי

יְיָ הוֹי וְהוֹי

אֲנִי הוֹי יְיָ הוֹי

יְיָ הוֹי וְהוֹי

אֱלֹהִים

יְהוָה

ל' דתבונה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֲנִי הוֹי יְיָ הוֹי

יְיָ הוֹי וְהוֹי

אֲנִי הוֹי יְיָ הוֹי

יְיָ הוֹי וְהוֹי

אֱלֹהִים

יְהוָה

[ס"ט.]

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח [יחד עם או"ח דאו"ח] דחסדים (א) דנ"ה הנז' שעלו ליסודות דישסו"ת (צ"ל ליסוד דתבונה), להורידם לנ"ה דז"א

8

הוד דז"א

יְהוָה

ג' כלי הוד דז"א

אֲדָנָי

אֵלֵינוּ בָּאוּ צְבָאוֹת

אֵת

7

נצח דז"א

יְהוָה

ג' כלי נצח דז"א

יְהוָה

צָבָא צָבָא

צָבָא

להמשיך ג"ש [דאו"ח*] דאו"ח דחסד דנצח, לחכמה דנוק'. וג"ש [דאו"ח] דאו"ח דחסד דהוד, לבניה דנוק'.

10

או"ח דאו"ח דחסד דהוד דז"א

יְהוָה

לג' כלי בינה דנוק'

אֵלֶּף הָא הָא הָא הָא

אֵהִיָּה

אֵ אֵהִי אֵהִיָּה

9

או"ח דאו"ח דחסד דנצח דז"א

יְהוָה

לג' כלי חכמה דנוק'

יּוֹד הָא וּו הָא

יּוֹד יּוֹד הָא יּוֹד הָא וּו יּוֹד הָא וּו הָא

יִי הָא יִי הָא יְהוָה

ומשם להמשיך הארת הבש"ת שבהם לח"ן וג"ה דנוק' (ב)

להמשיך מיסוד דז"א ה' גבורות (אחרי מיתוק ביסוד דז"א) לדעת דרחל. ולתקן דעת הנז', ונשלם לי"ס (פרטיות)

דו (תוספת לשורשית וגם מגדילים)

יְהוָה

ה' גבורות

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

לג' כלי דעת דרחל

יּוֹד הָא וּו הָא

יּוֹד יּוֹד הָא יּוֹד הָא וּו יּוֹד הָא וּו הָא

יּוֹד יּוֹד הָא יּוֹד הָא וּאֵן יּוֹד הָא וּאֵן הָא

א. א"ה נ"ל כי צ"ל נו"ה דוקא, ומ"ש כאן נה"י הוא ט"ס. וכג"כ מ"ש כאן כלי ת"ת דז"א, וגם הויה בניקוד חולם גם זה ט"ס. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס. לכן סידרתיים כאן בין שני חצאי לבנה. וא"ש את"מ.
ב. עיין בשער ל"ה פ"ה.

*. עיין אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. וכן דף י"ב ע"א אש"ל אות י"ג: או"ח דחסדי נו"ה חוזרים לגופא דז"א ובוקעים את לבושי הנז"ה דאימא כדי לבטל את החציצה (לבוש) בין האור והכלי דנו"ה דז"א. עיין ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב: יש לסיים את ז"א (כולל הכתר שלו) לפני תחילת בנין הנוק'. עיין באתי לגני ח"א דף פ"ט ע"א, ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד. אם כן יוצא שעיקר בנין החו"ב דרחל הוא כאן, ולא ב"טובים" (ב"ח ג"ז).

[ס"ט:]

[וזוכר חסדי אבות]

זוכר גי ע"ב וקס"א דאו"א

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

להמשיך הארת (דרך לבושים) ג' גבורות עליונות (חג"ת) בלבושי יסוד דאימא וז"א, לחג"ת שלה (רחל).

להמשיך אור ממוחין דקס"א דאימא שבחג"ת (פ"א) דנה"י דז"א (עומד כנגד חג"ת דרחל),

להוציא ולתקן חג"ת דרחל (בחג"ת דרחל יש ב' כיסויים, אימא וז"א)

אֶלְפֵי הַיּוֹד הַיּוֹד הַיּוֹד הַיּוֹד

להמשיך גבורה דגבורה והארת הוד
דאימא שבפ"א דהוד דז"א, ולתקן
[ספירת ה] גבורה דרחל כלול מי"ס

כפ

גבורה דגבורה (מגדיל)

יְהוָה

הארת לבוש הוד דאימא

אלף הא יוד הא

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה

אלהים

אכדטם

להמשיך ג' גבורות דתנ"ה ולבנות
ולתקן ספירת ת"ת דרחל כלול מי"ס

לע

ג' גבורות דתנ"ה (מגדילים)

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי ת"ת דרחל

אלף למד הי יוד ממ

צבאות

השתפא

(א) להמשיך גבורה דחסד ולבנות
ולתקן ספירת החסד דרחל כלול
מי"ס

צ"ז

גבורה דחסד (מגדיל)

יְהוָה

ג' כלי חסד דרחל

אלף למד

אלף.אלף למד

אל

להמשיך חלק הרביע הב' דשליש או"ח דחסד דת"ת דז"א העומד על גבי כתר דרחל,
לתוך כתר שלה

רביע ב'

יְהוָה

לג' כלי כתר דרחל

יוד הא ואו הה

יוד.יוד הא.יוד הא ואו.יוד הא ואו הה

י יה יהו יהוה

א. עיין ע"ח ח"ב שער ל"ה שער הירח כולו, ושם בדרוש אטב"ח. [וכן ע"ח ח"ב דף נ"א סע"ד].
ובמב"ש שער ו' ח"א דרוש ו' (דף נ"ב ע"ב).

[ע.]

[לבנ"י בנ"יהם]

קץ	רף	מס
להמשיך גבורה דהוד, והארת [פ"ת ד] הוד דז"א ו[פ"ת דפ"ת דהוד] דאימא שבתוכו, ולהכותם זב"ז, ולבנות ולתקן עשר ספירות דהוד דרחל	להמשיך כללות ה"ג (מגדיל) ונקודת הת"ת דנוק' (שורשית), ולבנות ולתקן [ספירת ה] יסוד דרחל כלול מי"ם	להמשיך ב' גבורות דנו"ה ופ"ת דנצח דז"א ו[פ"ת דפ"ת ד] נצח דאימא, ולבנות ולתקן ספירת הנצח דרחל כלול מי"ם
(שורשית דהוד*) הוד (מגדיל, עבר בנצח)	כללות ה' גבורות (מגדילים)	נצח (מגדיל) הוד (במעבר)
יהוה (יהוה)	יהוה יהוה	יהוה יהוה
	יהוה	(שורשית דנצח*)
	יהוה יהוה	(יהוה)
לבוש דפ"ת דהוד דז"א < הכאה	נקודת הת"ת (שורשית שירדה ליסוד)	לבוש מפ"ת דנצח דז"א
אות	יהוה	צבא
לבוש הוד דאימא	(שורשית דיסוד*)	לבוש נצח דאימא
אלף הא יוד הא	(י' ה' ו' ה' ו' ה')	אלף ה' יוד ה'
ג' כלי הוד דרחל	ג' כלי יסוד דרחל	ג' כלי נצח דרחל
אלהים	ש"ן דלת יוד	אל
א אל אלה אלהי אלהים	ש"ד	א אל
במוכץ	ש' ש"ד ש"ד	בם

להמשיך חלק הרביע השלישי דשליש או"ח דחסד דת"ת דז"א העומד על גבי הכתר דרחל, לתוך הכתר שלה

רביע ג'

יהוה

לג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה

י י' ה' ה' יהו יהוה

*. עיין באתי לגני ח"א דף פ"ט ע"ב, אין לראות את השורשית (כמו בכל האטב"ח, מלבד שורשית הת"ת שירדה ליסוד).

[ע:]

[למען שמו]

להמשיך כללות דכללות ה"ג למלכות דרחל (מגדיל),
ולהמשיך הארת ג' שמות דתנ"ה בלבושי נה"י דאימא, למלכות דרחל, ולבנותה ולתקנה כלולה מיי"ס

ותנ"ה (במקום שורשית)	כללות דכללות ה"ג (מגדילים)
אלף הי יוד הי	יהוה ה' גבורות
אלף הא יוד הא	יהוה
אלף הה יוד הה	יהוה
(תם*)	שין

לג' כלי מלכות דנוק'
אלף דלת נו"ן יוד
אדני
א אד אדני

ויכוין להמשיך הב' גבורות מנ"ה • דרחל ליסודה, (ולהמשיך להם הארה מיסוד דאבא שביסוד דז"א)

יהוה יהוה

לג' כלי יסוד דנוק'
שין דלת יוד
שדי
ש שד שדי

◀ סוד הדלקת המנורה (עבור לעמוד הבא, יש לכוין מלמטה למעלה)

- * עיין פת"ע דף ל"ו ע"ב, מביא מבו"ש דף נ"ד סע"א אות א' (עיין הגוב"י שם). אין לזה כוונה מפורשת.
עיין מבו"ש דף נ"ג ע"ג, ענין חותם בתוך חותם, במקום שורשית.
הרב ישראל בנימין (מהר"י"ב) מרמז במ' של ת"ם שני צירים ושתי דלתות.
עיין מו"ש ח"ב דף רע"ה רע"ב, ח"א דף כ"ט רע"א אות נ"ב, בענין אטב"ח.
אמ"ל דף מ"ה ע"ד, ט' ע"ג. ת"ם, ענין עקביים של לאה בתוך ראש דרחל.
• עיין ע"ח ח"ב דף מ"ח סע"ב, רק הנ"ה מגולים (בנוק'), החג"ת (כולו) מכוסה (ע"י לבוש ז"א). לכן לנ"ה יש כח גדול ורק הם יורדים ליסוד דנוק' לעשות פעולת הדלקת המנורה.

⑩ (ב) ולהמשיך סיום הנה"י חדשים דיסוס"ת לתוך כתר שלה. ולהמשיך הארת המוחין דאימא שבכתר דז"א [ע"א].

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אָו הָו יָו הָו אָו הָו יָו הָו
יָו הָו וָו הָו יָו הָו וָו הָו

⑨ ולהמשיך עוד ט"ס [ו] עם הנקודה [השורשית] שבה, נשלם כתר שלה ל"ס, אט", מאחורי ב"ש דת"ת דז"א.
⑧ (א) להמשיך חלק [הרביעי] הרביעי דחסד דת"ת לכתר שלה.

רביע הרביעי

יְהוָה

ג' כלי כתר דרחל

⑦

יֹוד הֵא וֵאוּ הֵה
יֹוד. יֹוד הֵא. יֹוד הֵא וֵאוּ. יֹוד הֵא וֵאוּ הֵה
יֵ יֵה יֵהוּ יֵהוּה

ומשם לכתר דרחל

⑥

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי דעת דרחל

⑤

יֹוד הֵה וּו הֵה
יֹוד. יֹוד הֵה. יֹוד הֵה וּו. יֹוד הֵה וּו הֵה
יֹוד. יֹוד הֵא. יֹוד הֵא וֵאוּ. יֹוד הֵא וֵאוּ הֵא

ומשם לדעת דרחל

④

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי ת"ת דרחל

③

אֵלֶּף לְמֵד הֵי יֹוד מֵם
צְבֹאוֹת
הַשְּׁתַּפֵּא

ומשם ליסוד דז"א שבת"ת שלה

②

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי יסוד דרחל

①

שׁי״ן דֵּלֶת יֹוד
שׁד״י
שׁ שׁד שׁד״י

← ולהמשיך [הארה] מאחור ופנים דיסוד דאבא שביסוד דז"א שהוא ריבוע ופשוט דשם ע"ב (גי' אהר"ן) ליסוד דרחל, שמכח הארה זו הוא מקבץ את הב' גבורות להעלותם עד הכתר דנוק'

יֹוד. יֹוד הֵי. יֹוד הֵי וֵיָו. יֹוד הֵי וֵיָו הֵי קפ"ד

יֹוד הֵי וֵיָו הֵי ע"ב

להעלות הב' גבורות מיסודה, ולהעלותם מחוברים יחד דרך קו אמצעי לת"ת שלה

א. א"ה המשכה זו של חלק הד' הוא אחר עליית הב' גבורות של נו"ה מן היסוד עד הת"ת שלה עד הדעת עד הכתר שלה כמבואר בשער ל"ד פ"ו. וא"כ כוונת דף זה הוא מלמטה למעלה, וזה פשוט.

ב. נה"י חדשים, עיין בשער כ"ג פ"ד ושער כ"ה פ"ה.